

[Ingerlise Koefoed]

lægning, at vi pludselig fra folketingets side kommer og griber ind i det.

Vi vil altså fra SFs side afvise forslaget til folketingsbeslutning, både fordi det er for snævert i sin formulering, og fordi det er for sent fremsat. Så vil vi i øvrigt være villige til i udvalget og i forbindelse med den kommende lovgivning at se nøje på, om vi for fremtiden kan undgå at skulle sælge sendetid, ligegyldigt hvem vi så skal sælge den til.

(Kort bemærkning).

Flemming Jensen (KF):

Inden debatten eventuelt skulle blive totalt afsporet, vil jeg gerne til fru Ingerlise Koefoed sige, at det, vi diskuterer, jo ikke er et spørgsmål om forbud mod at diskutere politik i lokalradio eller lokal-TV. Jo mere, jo bedre. Det, man diskuterer, er, om der foregår et salg til enkelte på betingelser, der i virkeligheden er prohibitive for dem, der ingen penge har. Jeg vil også gerne for en ordens skyld sige, at man ikke behøver at argumentere for at bevare eksisterende kontraktforhold, for det synes vi også man skal.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Nej, jeg er da godt klar over, at man ikke vil forbyde politiske udsendelser i lokalradio og -TV. Jeg kan da også beklage, at det er blevet sådan, at der kan være nogle af de politiske partier eller de partigrupper, der stiller op til kommunalvalget, der ikke har råd til at købe sig sendetid, men samtidig mener jeg, at man må acceptere, at der ingen alsidighedsforpligtelse er; det står i lovgivningen. Det er da klart, at man må give en lokalradio, der f.eks. laves af de grønne – sådan en enkelt en findes der vel – ret til at gå ud med sin grønne propaganda og ikke forlange af den, at den så skal stille sendetid til rådighed for alle mulige andre partier gratis eller for betaling. Sådan er det i dag, og vi taler også om, at der ikke skal være alsidighedsforpligtelse i den næste lovgivning. Vi kunne, som hr. Tastesen har foreslået, lave en åben kommunal kanal, hvor alle kunne komme til med deres budskab, hvis de ikke kunne komme igennem andre steder. Det synes jeg også vi skal tage med ind i udvalgsarbejdet.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det lykkedes jo hr. Tastesen at komme helt uden om det principsspørgsmål, som denne debat drejer sig om. Det var pinligt, sagde hr. Tastesen, at forslaget var fremsat. Efter hr. Tastesens tale i dag vil jeg sige, at pinligheden er helt på hr. Tastesens side. For hvad er det, dette her drejer sig om, og som hr. Tastesen overhovedet ikke beskæftigede sig med? Det er følgende spørgsmål: ønsker vi i Danmark, at man skal kunne sælge sendetid, lave politisk reklame i de elektroniske medier, eller gør vi det ikke? Det er hovedspørgsmålet, og det kom hr. Tastesen slet ikke ind på, ikke med anden bemærkning, end at det jo var noget, man måtte tage stilling til, når nu sagen videre skulle behandles. Men en principiel stillingtagen fra hr. Tastesens side hørte vi ikke. Det synes jeg er lidt pinligt, og derfor vil jeg nu stille spørgsmålet: er hr. Tastesen tilhænger af, at der i en kommende lovgivning vedrørende lokal-TV såvel som for TV 2 skal være mulighed for at sælge sendetid, dvs. politisk annoncering, eller er han det ikke? Det spørgsmål må vi dog vistnok have krav på at få klaret af, når hr. Tastesen i øvrigt er så kritisk over for forslaget.

Vi har rejst denne diskussion, fordi vi finder, det er en vigtig principdiskussion. Vi ønsker ikke, at vi i Danmark skal have amerikanske tilstande i det politiske liv. Vi ønsker ikke, at man skal kunne købe sig mandater. Vi ønsker ikke, at man skal kunne købe sig indflydelse på den politiske virksomhed her i landet med penge. Det er også en af grundene til, at vi med stor omhu over for den eksisterende kanal, Danmarks Radio, har udformet regler, der giver ligelig adgang til politiske partier under en valgkamp. Det er jo netop, fordi det er en temmelig grundfæstet dansk holdning, at der skal være lige adgang i den politiske meningsdannelse, og det er der ikke, hvis det er et spørgsmål om at købe sig sendetid, hvis det er et spørgsmål om penge.

Personlig finder jeg det afskrækkende, hvis vi skulle få tilstande, hvor man kan købe sig mandater, og jeg ved godt, at det i denne diskussion i særlig grad er socialdemokraterne, der føler sig ramt. Det kunne man unægtelig også høre på hr. Tastesens indlæg, og det er selvfølgelig, fordi der er nogle socialdemokratiske TV-stationer, der